

ILMOITUS

Asia: **Yhteenveto täysistunnosta¹**
– 17. ja 18.2003, Bryssel

I ISTUNNON AVAUS**1. Artiklaehdotusten esittely:**

- **38–40 artikla unionin varainhoidosta**
- **I osan 31 artikla ja II osan artikkelit, jotka koskevat vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvaa aluetta**

Puheenjohtaja esitteli puheenjohtajiston puolesta kaksi uutta artiklaryhmää, joista toinen vastaa alustavan ehdotuksen VII osastoa unionin varainhoidosta (CONV 602/03) ja toinen vapautta, turvallisuutta ja oikeutta koskevaa aluetta (CONV 614/03), mikä tarkoittaa I osan 31 artiklaa ja II osan yhtä lukua. Puheenjohtaja ilmoitti, että perustetaan pohdintaryhmä käsittelemään talousarviomenettelyjä koskevia kysymyksiä.

Puheenjohtaja kuvasi lyhyesti näiden kahden artiklaryhmän sisältöä ja korosti, että ensimmäistä kertaa valmistelukunta käsittelee II osaa ja vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvaa aluetta koskevia artikloja.

Puheenjohtaja ilmoitti, että sihteeristöön keskiviikkoon 26. maaliskuuta mennessä saapuvat valmistelukunnan jäsenten muutosehdotukset sisällytetään muistioon, jonka sihteeristö laatii täysistuntoa varten.

¹ Täysistunnon sanatarkka pöytäkirja on www-sivuilla osoitteessa <http://european-convention.eu.int>.

Täysistunnossa 3. ja 4. 4. keskustellaan näistä kahdesta artiklaryhmästä.

2. Keskustelu ehdotuksista 24 artiklaksi ja sitä seuraaviksi artikloiksi (asiak. CONV 571/03 ja 609/03), jotka koskevat unionin oikeudellisia välineitä

Varapuheenjohtaja Amato tarkasteli alustuksessaan artiklaehdotuksiin esitettyjä muutoksia. Hän korosti, että vaikka niissä ehdotettiin muutoksia joihinkin kohtiin, ne vahvistivat puheenjohtajiston valitseman yleisen lähestymistavan.

Näissä artiklaehdotuksissa esitetystä yksinkertaistamistavasta oltiin laajalti yhtä mieltä. Myönteisesti suhtauduttiin myös säädöshierarkiaan, mukaan luettuna uusi säädösluokka eli toimivallan siirron nojalla annettavat säädökset, täytäntöönpanosäädöksiin sekä säädösten jakamiseen lainsäädäntömenettelyä edellyttäviin ja sellaisiin, jotka eivät sitä edellytä.

Jotkut valmistelukunnan jäsenet ehdottivat, että luetteloon lisättäisiin vielä yksi säädöstyyppe: "orgaaninen laki". Tämä oikeudellinen väline varattaisiin erityisesti perustuslaillisiin ja omiin varoihin liittyviin asioihin ja siihen sovellettaisiin menettelyä, jossa neuvosto ja parlamentti päättäisivät vahvistetulla määräenemmistöllä. Jotkut valmistelukunnan jäsenet pyysivät myös avoimen koordinoitimenetelmän lisäämistä ja toiset ilmoittivat vastustavansa sitä. Jotkut valmistelukunnan jäsenet toivoivat, että työmarkkinasopimukset saisivat puitelain aseman.

25 artiklaa koskevan ehdotuksen 1 kohdasta, jossa lainsäädäntömenettelystä (entisestä yhteispäätösmenettelystä) tehdään yleissääntö säädösten antamisessa, oltiin laajalti yhtä mieltä. Sen sijaan jotkut valmistelukunnan jäsenet eivät hyväksyneet 2 kohtaa, jossa sallitaan poikkeuksia tähän sääntöön, sillä he katsoivat, että neuvoston ei pitä yksin voida antaa lakeja tai puitelakeja. Toiset, jotka hyväksyvät poikkeusten olemassaolon, toivoivat, että ne täsmennettäisiin perustuslaissa. Jotkut valmistelukunnan jäsenet ehdottivat, että näissä tapauksissa säädöksiä olisi kutsuttava eri nimillä.

25 artiklan 2 kohdasta, joka koskee lainsäädäntömenettelyn erityispiirteitä tällä hetkellä kolmanteen pilariin kuuluvalla alalla, sekä 29, 30 ja 31 artiklasta, joista puheenjohtajisto ehdotti vain otsikkoa ja jotka tulevat koskemaan erityismenettelyjä YUTP:n, puolustuksen ja nykyisen kolmannen pilarin alalla, käytettiin runsaasti puheenvuoroja. Jotkut valmistelukunnan jäsenistä katsoivat, että nämä erityispiirteet eivät olleet tarkoituksenmukaisia. Toiset vastasivat tähän huomauttamalla, että heille pilarirakenteen poistamista koskevan päätöksen edellytyksenä oli se, että näillä aloilla säilytetään joitakin erityismenettelyitä.

Lainsäädäntömenettelyä edellyttäviä säädöksiä annettaessa sovellettavan menettelyn avoimuuden periaatteesta oltiin laajalti yhtä mieltä. Jotkut valmistelukunnan jäsenet korostivat, että neuvoston käsittelyjen olisi oltava julkisia koko lainsäädäntömenettelyn ajan, ja varapuheenjohtaja Amato vahvisti puheenjohtajiston pyrkivän juuri tähän. Yksi valmistelukunnan jäsenistä ehdotti, että otettaisiin käyttöön periaate unionin säädösten hyvästä laadintatavasta.

Joissakin valmistelukunnan jäsenissä herätti jonkin verran hämmennystä mahdollisuus antaa säädöksiä, jotka eivät edellytä lainsäädäntömenettelyä, sillä he näkivät tämän uutuutena. Varapuheenjohtaja Amato täsmensi kuitenkin, ettei kyse ollut uudesta asiasta, sillä unionissa annetaan jo nyt säädöksiä, jotka eivät edellytä lainsäädäntömenettelyä mutta joita on kuitenkin sovellettava sellaisenaan.

Uuden säädösluokan eli toimivallan siirron nojalla annettavien säädösten käyttöön ottamisesta oltiin laajalti yhtä mieltä. Monet valmistelukunnan jäsenet korostivat tämän hyödyllisyyttä. Tämänryppien säädösten luonteen osalta jotkut valmistelukunnan jäsenet kannattivat sitä, etteivät ne edellytä lainsäädäntömenettelyä, ja toiset taas olisivat halunneet, että ne edellyttäisivät sitä. Se, voidaanko toimivallan siirron nojalla annettavilla säädöksillä muuttaa ja/tai kehittää lainsäädäntömenettelyä edellyttävää säädöstä, riippuu näistä eri käsityksistä.

Toimivallan siirron nojalla annettavien säädösten soveltamisehtojen osalta useat valmistelukunnan jäsenet halusivat, että toimivallan siirron peruuttamisen voisi tehdä neuvosto ja parlamentti toisistaan riippumatta.

Täytäntöönpanosäädösten osalta jotkut valmistelukunnan jäsenet pitivät kiinni 28 artiklassa vahvistettavasta periaatteesta, jonka mukaan oikeudellisesti velvoittavien unionin säädösten

täytäntöönpano kuuluu yleensä jäsenvaltioille ja vain poikkeustapauksissa komissiolle ja tarvittaessa neuvostolle. Jotkut puheenvuoron käyttäjistä vastustivat lainsäädäntömenettelyn soveltamista täytäntöönpanosäädösten valvontamenettelyjen hyväksymiseen. Toiset haluaisivat yksinkertaistaa nykyistä komiteajärjestelmää tai jopa poistaa sen kokonaan.

Puheenjohtajan päätelmät

Päätelmissään puheenjohtaja totesi, että kaiken kaikkiaan valmistelukunnan jäsenten puheenvuoroissa vahvistettiin puheenjohtajiston valitsema lähestymistapa. Niissä tuotiin kuitenkin esiin usein hyvin osuvia huomautuksia. Hän tähdensi seuraavia:

- Suunniteltu yksinkertaistaminen ja varsinkin ehdotus erottaa toisistaan lainsäädäntömenettelyä edellyttävät säädökset ja säädökset, jotka eivät sitä edellytä, on otettu hyvin vastaan. Puheenjohtajisto ottaa huomioon täydennys- ja parannusehdotukset.
- Luettelo oikeudellisista välineistä on näköjään otettu hyvin vastaan, vaikka jotkut ehdottavatkin, että siihen lisättäisiin uusi oikeudellinen väline, "orgaaninen laki", joka koskisi perustuslakiin liittyviä asioita.
- Yleisestä säännöstä, jonka mukaan säädökset annetaan lainsäädäntömenettelyä noudattaen, ollaan laajalti yhtä mieltä. Sen sijaan se, että tähän sääntöön tehtäisiin poikkeuksia, on herättänyt epäilyksiä. Puheenjohtaja muistutti tässä yhteydessä, että puheenjohtajiston aikomuksena on aina ollut täsmentää näitä poikkeustapauksia perustuslain II osan yhteydessä käsiteltäessä unionin politiikkoja koskevia oikeusperustoja.
- Yksi puheenjohtajiston ehdotuksen uudistushenkisimmistä ehdotuksista eli toimivallan siirron nojalla annettavat säädökset on otettu erittäin hyvin vastaan.
- Täytäntöönpanosäädösten valvontamenettelyistä ja niiden hyväksymismenettelystä käytettiin runsaasti erilaisia puheenvuoroja. Jotkut valmistelukunnan jäsenet haluaisivat säilyttää nykyisen menettelyn (neuvoston yksimielinen päätös parlamentin lausunnon jälkeen) ja toiset haluaisivat yksinkertaistaa nykyistä komiteajärjestelmää tai jopa poistaa sen kokonaan. Puheenjohtaja muistutti, että itse asiassa komitologiaksi kutsutut menettelyt perustuvat johdettuun oikeuteen eivätkä perustuslakiin.

- Useat valmistelukunnan jäsenet ilmaisivat näkemyksensä 29, 30 ja 31 artikloista, jotka koskevat YUTP:n, yhteisen puolustuspolitiikan ja nykyisen kolmannen pilarin alojen erityispiirteitä. Myös tässä on erilaisia näkemyksiä: jotkut eivät halua näitä erityispiirteitä varsinkaan poliisi- ja rikosoikeusasioissa toteutettavan politiikan osalta; toiset eivät halua, että nämä politiikat mainitaan tässä V osastossa peläten nimenomaan, että erityispiirteet poistetaan. Päätös 29 - 31 artiklojen säilyttämisestä ja niiden sisällöstä on tehtävä II osan sisällön perusteella.

Puheenjohtaja ilmoitti lopuksi, että puheenjohtajisto tutkii perusteellisesti tätä asiaa esitettyjen muutosehdotusten ja huomautusten pohjalta.

3. Keskustelu toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamista koskevasta pöytäkirjasta (asiak. CONV 579/03)

Puheenjohtaja korosti, että kaiken kaikkiaan puheenjohtajiston ehdotus sai myönteisen vastaanoton, kuten sihteeristön laatimasta yhteenvedosta (asiak. CONV 610/1/03) käy ilmi. Useat valmistelukunnan jäsenet ovat lisäksi tehneet huomautuksia. Valmistelukunnan jäsenet keskustelivat erityisesti seuraavista asioista:

Kansallisille parlamenteille myönnettävä määräaika:

Monet valmistelukunnan jäsenet kannattivat sitä, että komission lainsäädäntöehdotuksen tarkastelua ei tekniselläkään tasolla aloitettaisi neuvostossa tai parlamentissa, paitsi kiireellisessä tapauksessa, ennen kuin kuuden viikon määräaika on kulunut siitä, kun komission ehdotus on lähetetty kansallisille parlamenteille. Toiset valmistelukunnan jäsenet katsoivat, että lainsäädäntömenettely, jota jo nyt arvostellaan liian verkkaiseksi, hidastuisi vielä huomattavasti vastoin työryhmän päätelmiä, joiden mukaan suunniteltu järjestelmä ei saisi hidastaa eikä pysäyttää lainsäädäntömenettelyä.

Kansallisen parlamentin käsite:

Useat valmistelukunnan jäsenet ehdottivat, että niissä valtioissa, joissa on kaksikamarinen parlamenttijärjestelmä, molemmat kamarit voisivat käynnistää suoraan ennakkovaroitusjärjestelmän. He toivat esille sen, että näissä valtioissa kamareilla on usein toisistaan eroavat näkemykset ja intressit.

Jotkut valmistelukunnan jäsenet ovat esittäneet kompromissiratkaisua, jotta asiassa edettäisiin ja jotta ei rankaistaisi niitä jäsenvaltioita, joiden parlamentit ovat yksikamarisia. Tämän ehdotuksen mukaan kolmasosan kynnystä laskettaessa yksikamaristen parlamenttien ilmaisemille perustelluille lausunnoille annettaisiin kaksi ääntä ja kaksikamaristen parlamenttien lausunnoille yksi. Tämä ehdotus otettiin yleisesti ottaen hyvin vastaan.

Ennakkovaroitusjärjestelmä:

Kolmasosan kynnys otettiin yleensä hyvin vastaan. Useat valmistelukunnan jäsenet vaativat sen nostamista kahteen kolmasosaan. Toiset ehdottivat, että sitä laskettaisiin neljännekseen kansallisten parlamenttien vallan vahvistamiseksi.

Toinen ryhmä ehdotti, että kolmasosan kynnyksen lisäksi otettaisiin käyttöön toinen kahden kolmasosan kynnys, jonka ylittyessä komission ehdotus vedettäisiin pois tai neuvosto ja parlamentti eivät tekisi lainsäädännöllistä tarkastelua. Tätä ehdotusta vastustettiin. Useat valmistelukunnan jäsenet katsoivat, että tämä järjestelmä olisi itse asiassa vetojärjestelmä, jota ei voitaisi hyväksyä ja joka rikkoisi unionin toimielinten päätöksenteon itsenäisyyttä. He esittivät myös, että poliittisella tasolla se, että kaksi kolmasosaa kansallisista parlamenteista vastustaisi ehdotusta, johtaisi välttämättä siihen, että neuvosto ja/tai parlamentti hylkäisivät komission ehdotuksen.

Sovittelukomitea:

Suuri osa valmistelukunnan jäsenistä suhtautui epäilevästi siihen, että annettaisiin mahdollisuus soveltaa ennakkovaroitusjärjestelmää myös sovittelukomitean koollekutsumisen yhteydessä. He

pohtivat, miten tämä toimisi käytännössä tuoden esiin sen, että komitean koollekutsumisen ja itse kokouksen välinen aika on usein hyvin lyhyt. He ehdottivat, että tämä kohta poistettaisiin.

Mahdollisuus saattaa asioita yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi:

Tässä käsiteltiin kahta asiaa:

- kansallisten parlamenttien mahdollisuus saattaa suoraan asioita yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi; monet valmistelukunnan jäsenet ovat ehdottaneet, että parlamentit voisivat tehdä näin tarvitsematta viedä asioita jäsenvaltion kautta. Toiset vastustavat tällaista ratkaisua ja katsovat, että tämä mahdollisuus olisi varattava yksinomaan jäsenvaltioille.
- lainsäädäntövaltaa käyttävien alueiden asema; useat valmistelukunnan jäsenet vaativat, että lainsäädäntövaltaa käyttävillä alueillakin olisi myös suoraan tai välillisesti oikeus saattaa asioita yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi toissijaisuusperiaatetta rikottaessa.

Alueiden komiteaa koskevat määräykset:

Jotkut valmistelukunnan jäsenet, erityisesti alueiden komitean tarkkailijat toivoivat, että alueiden komitean valtuuksia toissijaisuuden valvonnassa laajennettaisiin ja että niistä tehtäisiin samanlaiset kuin kansallisilla parlamenteilla on. Toiset taas epäilivät, onko tämä tarpeen.

Puheenjohtajan päätelmät

Puheenjohtaja:

- toi esiin, että varsinkin kirjallisissa esityksissä vaaditaan sitä, että kansalliset parlamentit saisivat Euroopan parlamentin ja neuvoston tavoin komission vuosittaisen raportin toissijaisuudesta. Tämä kohta ei näytä tuottavan vaikeuksia ja saanee myönteisen vastauksen.
- totesi, että vaikka erilaisia mielipiteitä onkin esitetty, kansallisten parlamenttien yhden kolmasosan kynnyksen vahvistamisesta voitaneen päästä yhteisymmärrykseen.

- totesi, että ehdotus ottaa käyttöön ennakkovaroitusjärjestelmän lisäksi "punaisen kortin" järjestelmä tai vetojärjestelmä siinä tapauksessa, että kaksi kolmasosaa kansallisista parlamenteista käsittävä kynnys ylittyisi, on herättänyt voimakasta vastustusta eikä tässä näytä olevan mahdollisuuksia yhteisymmärrykseen.
- totesi kaksikamarisille parlamenteille myönnettävän kohtelun osalta, että useiden valmistelukunnan jäsenten puolustama ehdotus antaa kynnyksen laskemisessa yksikamarisille parlamenteille kaksi ääntä ja kaksikamaristen parlamenttien kullekin kamarille yksi ääni, on saanut myönteisen vastaanoton. Ehdotus näyttää pystyvän vastaamaan siihen voimakkaasti esitettyyn vaatimukseen antaa molemmille kamareille mahdollisuus osallistua ennakkovaroitusjärjestelmään saattamatta kuitenkaan kyseenalaiseksi kunkin valtion sisäistä järjestystä ja aiheuttamatta haittaa niille jäsenvaltioille, joiden parlamentissa on vain yksi kamari. Puheenjohtajasta vaikuttaa näin ollen siltä, että puheenjohtajiston olisi tarkasteltava enemmän tätä ehdotusta.
- totesi, että puheenjohtajiston olisi pohdittava myös tapaa, jolla voitaisiin ottaa huomioon lainsäädäntövaltaa käyttävien alueiden asema.
- totesi lopuksi, että ehdotusta antaa sovittelukomitean yhteydessä uusi mahdollisuus kansallisille parlamenteille, on usein vastustettu, erityisesti sen takia, ettei sitä kunnolla ymmärretä. Puheenjohtajiston on palattava tähän ja luultavasti tarkasteltava tätä ehdotusta tai tarkennettava sitä entisestään.

3 (2) Keskustelu kansallisten parlamenttien asemaa Euroopan unionissa koskevasta pöytäkirjasta (asiak. CONV 579/03)

Puheenjohtaja avasi keskustelun muistuttamalla, että pöytäkirjaan kansallisten parlamenttien asemasta (asiak. CONV 579/03) ehdotettujen 41:n muutoksen tarkastelun yhteydessä tuli esille neljä pääteemaa, jotka koskivat kansallisten parlamenttien aseman esittämistapaa pöytäkirjassa,

kansallisille parlamenteille toimitettavien tietojen laajuutta, määräaikojen vahvistamista etenkin asiakirjojen toimittamisessa parlamenteille ja parlamenttien välistä yhteistyötä.

Pöytäkirjasta käyty keskustelu keskittyi pitkälti näihin aiheisiin. Pöytäkirjan yleistä lähestymistapaa ei asetettu kyseenalaiseksi. Eräät jäsenet ehdottivat, että kansallisia parlamentteja koskeva pöytäkirja voitaisiin yhdistää toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamista koskevan pöytäkirjan kanssa, koska nämä kaksi aihetta ovat tiiviisti yhteydessä toisiinsa.

Kansallisten parlamenttien aseman esittämistapa pöytäkirjassa:

Eräät jäsenet korostivat sitä, että kansallisten parlamenttien asema olisi tuotava paremmin esille ja että niiden osallistuminen lähentäisi unionia kansalaisiin. Yksi jäsen ehdotti muutosta, jolla pöytäkirjan tekstiin lisättäisiin viittaus (Cosacin hyväksymiin) "Kööpenhaminan suuntaviivoihin". Eräät korostivat sitä, että parlamentit vaikuttavat etenkin omiin hallituksiinsa suuntautuvan poliittisen valvonnan kautta, ja että tietojen paremman ja nopeamman saatavuuden pitäisi helpottaa tätä valvontaa. Yksi jäsen huomautti, että kansallisten parlamenttien olisi käytettävä täysimääräisesti hyväksi kaikkia nykyisiä kansallisen valtiosäännön sallimia mahdollisuuksia.

Jotkut kannattivat vuosittaisen keskustelun järjestämistä komission työohjelmasta tai unionin laajoista suuntaviivoista kunkin jäsenvaltion kansallisessa parlamentissa. Muutamaiset jäsenet katsoivat, että kansallisten parlamenttien olisi voitava antaa lausunto ehdotusten sisällöstä, mukaan lukien suhteellisuusperiaatteen soveltaminen. Yksi jäsen ehdotti, että kansallisia parlamentteja pyydetäisiin esittämään näkemyksensä unionin säädösehdoista, jotka koskevat talous- ja sosiaalipolitiikan laajoja suuntaviivoja.

Kansallisille parlamenteille toimitettavien tietojen laajuus:

Useat jäsenet ehdottivat, että selvä viittaus komission vuotuisen ohjelman (lainsäädännöllinen ohjelma ja työohjelma) toimittamisesta parlamenteille lisättäisiin esimerkiksi ensimmäiseen

kohtaan. Yksi jäsen ehdotti, että ohjelma esiteltäisiin kansallisille parlamenteille samaan aikaan kuin Euroopan parlamentille. Yksi jäsen katsoi, että säädösehdotusten toimittamisen olisi kuuluttava neuvostolle eikä komissiolle (pöytäkirjan 4 kohta). Yksi jäsen toivoi, että neuvosto toimittaisi myös istuntojen pöytäkirjat kansallisille parlamenteille (pöytäkirjan 5 kohta).

Määräaikojen vahvistaminen etenkin asiakirjojen toimittamisessa parlamenteille:

Useat jäsenet halusivat vahvistaa pöytäkirjan 4 kohtaa, jonka mukaan aikaisintaan kuuden viikon kuluttua siitä, kun komissio on antanut ehdotuksen, se voidaan ottaa neuvoston esityslistalle säädöksen antamiseksi tai yhteisen kannan vahvistamiseksi lainsäädäntömenettelyn puitteissa. He ehdottivat uuden määräyksen lisäämistä, sellaisena kuin työryhmä 4 on ehdottanut, jonka mukaan neuvoston elimissä (työryhmät ja Coreper) ei tänä aikana voida tehdä minkäänlaista edes alustavaa sopimusta asiasta. Jotkut ehdottivat sen lisäämistä, että asiaa voitaisiin käsitellä neuvoston istunnossa aikaisintaan kymmenen päivän kuluttua siitä, kun Coreper on saattanut käsittelynsä päätökseen. Toiset hylkäsivät nämä ehdotukset ja korostivat sitä, ettei järjestelmää pidä tällaisia vaatimuksia lisäämällä tehdä entistä raskaammaksi.

Parlamenttien välinen yhteistyö:

Eräät jäsenet toivoivat, että pöytäkirjan 8 kohdan teksti laadittaisiin uudelleen dynaamisemmalla tavalla sen ilmaisemiseksi, että Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien olisi tuettava tai edistettävä parlamenttien välistä yhteistyötä (sen sijaan että tutkittaisiin, miten sitä voidaan edistää). Eräät korostivat Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien säännöllisten tapaamisten merkitystä ilman, että perustetaan uusia toimielimiä. Yksi valmistelukunnan jäsen ehdotti, että valmistelukunta palaisi tähän kysymykseen VI osaston "Demokratian toteuttaminen unionissa" käsittelyn yhteydessä. Yksi jäsen viittaisi muutosehdotukseen, jonka mukaan Euroopan parlamentin olisi parlamenttien välisen yhteistyön edistämisessä kuultava Cosacia.

Useat jäsenet toivoivat, että Cosacin asemaa vahvistettaisiin, mutta samalla mainittaisiin selvästi, ettei kyseisestä elimestä ole tarkoitus muodostua uutta toimielintä. He halusivat, että tämä asia

esitettäisiin pöytäkirjassa selvemmin. Cosacin asemaa kansallisten parlamenttien välisen yhteensovittamisen ja keskustelun yhteyspisteenä korostettiin. Muutamat katsoivat, että huolimatta käynnissä olevista uudistuskeskusteluista Cosac ei vielä täytä täysin tehtäväänsä, johon pitäisi kuulua muutakin kuin yleinen tiedonvaihto ja hyviä käytäntöjä koskevien tietojen vaihto. Yksi jäsen toivoi, että pöytäkirjaan lisättäisiin, että neuvosto voi pyytää Cosacia käsittelemään erityisiä tekstejä.

Ehdotettiin, että pöytäkirjaan lisättäisiin jokavuotisen Eurooppa-viikon järjestäminen samanaikaisesti kansallisissa parlamenteissa siten, että siihen osallistuisivat Euroopan parlamentin jäsenet. Yksi valmistelukunnan jäsenistä katsoi, että olisi myös korostettava parlamenttien välillä toteutettavan kahdenvälisen yhteistyön merkitystä.

Puheenjohtajan päätelmät:

- Puheenjohtaja totesi, että kansallisten parlamenttien asemaa Euroopan unionissa koskevan pöytäkirjan yleistä lähestymistapaa ei ole asetettu kyseenalaiseksi. Hän totesi myös, että kansallisten parlamenttien institutionaalisen osallistumisen lisäämistä ei ole pyydetty. Useat jäsenet ehdottavat kuitenkin, että pöytäkirjaan lisätään muita tehtäviä tai toimia, kuten oikeus antaa lausuntoja säädösehdotusten sisällöstä toissijaisuusperiaatteen lisäksi ja keskustelujen järjestäminen vuosittain komission työohjelmasta, unionin laajoista suuntaviivoista tai talous- ja sosiaalipolitiikan laajoista suuntaviivoista.
- Puheenjohtaja totesi, että on ehdotettu useita uusia luokkia tietoihin, jotka unionin toimielinten olisi toimitettava suoraan parlamenteille. Hän pani merkille yhteisymmärryksen siitä, että olisi lisättävä selkeämpi viittaus komission vuotuisen ohjelmaan. Hän huomautti kuitenkin, että olisi löydettävä sopiva tasapaino, jotta toimitetaan merkittäviä tietoja eikä hukuteta kansallisia parlamenteja harkitsemattomaan tiedontulvaan.
- Puheenjohtaja totesi, että todellinen ongelma sisältyy kysymykseen määräajoista ja että tätä olisi käsiteltävä perusteellisemmin sen määrittämiseksi, tarvitaanko toimielinten toiminnalle kyseisten määräaikojen kuluessa lisärajoituksia, jotta kansallisilla parlamenteilla olisi enemmän aikaa reagoida.

- Puheenjohtaja ilmoitti, että kysymykseen parlamenttien välisestä yhteistyöstä olisi palattava uudelleen unionin toimielinjärjestelmää ja demokratian toteuttamista koskevien ehdotusten tarkastelun yhteydessä. Olisi pohdittava sitä, olisiko perustettava parlamenttien välinen tapaaminen Eurooppa-valmistelukunnan mallin mukaisesti.

4. Muut asiat – Puheenjohtajiston tiedonanto

Toimielinten oikeudellisten yksiköiden nimeämien asiantuntijoiden työryhmän raportin esittely (perustuslain II osa)

Puheenjohtaja muistutti, että puheenjohtajisto päätti 29. tammikuuta pyytää Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisilta yksiköiltä apua sopimuksen II osan teknisessä mukauttamisessa.

Puheenjohtaja esitteli asiakirjaan CONV 618/03 sisältyvät työskentelyn tulokset ja täsmensi, että oikeudellisten asiantuntijoiden laatima teksti on ainoastaan pohjana toimiva asiakirja, jonka tarkoituksena on auttaa valmistelukuntaa toisen osan laatimisessa.

Täysistunto, maanantai 17.3 ja tiistai 18.3.2003

LUETTELO PUHUJISTA

puheenvuoron käyttämisjärjestyksessä

Maanantai 17. maaliskuuta

**2. Keskustelu ehdotuksesta 24 artiklaksi ja sitä seuraaviksi artikloiksi
(asiak. CONV 571/03 ja 609/03)**

Giuliano AMATO - varapuheenjohtaja
 Ernâni LOPES - Portugali (hallitus)
 Alain LAMASSOURE - Euroopan parlamentti
 Dimitrij RUPEL - Slovenia (hallitus)
 Jürgen MEYER - Saksa (parlamentti)
 Eduarda AZEVEDO - Portugali (parlamentti)
 Lena HJELM-WALLEN - Ruotsi (hallitus)
 Jozef OLEKSY - Puola (parlamentti)
 Henning CHRISTOPHERSEN - Tanska (hallitus)
 Klaus HÄNSCH - Euroopan parlamentti
 Marietta GIANNAKOU - Kreikka (parlamentti)
 Antonio VITORINO - komissio
 Johannes VOGGENHUBER - Euroopan parlamentti
 Tunne KELAM - Viro (parlamentti)
 Andrew DUFF - Euroopan parlamentti
(Siniset kortit: Baroness Scotland of Asthal, Rack, Berès, Bonde, Duff)
 Lenka ROVNA - Tšekki (hallitus)
 Göran LENNMARKER - Ruotsi (parlamentti)
 Kimmo KILJUNEN - Suomi (eduskunta)
 Hannes FARNLEITNER - Itävalta (hallitus)
 David HEATHCOAT-AMORY - Yhdistynyt kuningaskunta (parlamentti)
 Péter BALÁZS - Unkari (hallitus)
 Lamberto DINI - Italia (parlamentti)
 Caspar EINEM - Itävalta (parlamentti)
 Pascale ANDREANI - Ranska (hallitus)
 Hanja MAIJ-WEGGEN - Euroopan parlamentti
 Teija TIILIKAINEN - Suomi (hallitus)
 Antonio TAJANI - Euroopan parlamentti
 Pierre CHEVALIER - Belgia (hallitus)
 Alfonso DASTIS - Espanja (hallitus)
(Siniset kortit: Paciotti, Lennmarker, Duff, Fayot, Barnier, Tomlinson, Du Grandrut, Van Lancker)
 Jelko KACIN - Slovenia (parlamentti)
 Vytenis ANDRIUKAITIS - Liettua (parlamentti)
 Baroness Scotland of Asthal - Yhdistynyt kuningaskunta (hallitus)
 Wolfgang GERHARDS - Saksa (parlamentti)
 Carlos CARNERO - Euroopan parlamentti
 Bobby McDONAGH - Irlanti (hallitus)

Rihards PIKS - Latvia (parlamentti)
 Elmar BROK - Euroopan parlamentti
 Alberto COSTA - Portugali (parlamentti)
 Jens-Peter BONDE - Euroopan parlamentti
 George JACOBS - Työmarkkinaosapuolet
 Soren LEKBERG - Ruotsi (parlamentti)
 Hans-Martin BURY - Saksa (hallitus)
(Siniset kortit: Duff, Muscardini, d'Oliveira Martins, MacCormick)
 Riitta KORHONEN - Suomi (eduskunta)
 Adrian SEVERIN - Romania (parlamentti)
 Emilio GABAGLIO - Työmarkkinaosapuolet
 Roberts ZILE - Latvia (hallitus)
 Valdo SPINI - Italia (parlamentti)
 Maria BERGER - Euroopan parlamentti
 Edmund WITTBRODT - Puola (parlamentti)
 Cristiana MUSCARDINI - Euroopan parlamentti
 Sylvia-Yvonne KAUFMANN - Euroopan parlamentti
 Henrik HOLOLEI - Viro (hallitus)
 Elena PACIOTTI - Euroopan parlamentti
(Siniset kortit: MacLennan of Rogart, Van Eekelen, Heathcoat-Amory)

Tiistai, 18. maaliskuuta

3. Keskustelu

- **ehdotuksesta pöytäkirjaksi toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista (asiak. CONV 579/03, 610/03)**

Valéry GISCARD d'ESTAING - Puheenjohtaja
 René VAN DER LINDEN - Alankomaat (parlamentti)
 Louis MICHEL - Belgia (hallitus)
 Gisela STUART - Yhdistynyt kuningaskunta (parlamentti)
 Hannes FARNLEITNER - Itävalta (hallitus)
 Peter SERRACINO-INGLOTT - Malta (hallitus)
 Edmund WITTBRODT - Puola (parlamentti)
 Baroness Scotland of Asthal - Yhdistynyt kuningaskunta (hallitus)
 Hubert HAENEL - Ranska (parlamentti)
 Juraj MIGAS - Slovakia (hallitus)
(Siniset kortit: Di Rupo, Tusek, Dini, Dybkjaer, Andriukaitis, Dastis)
 Cristiana MUSCARDINI - Euroopan parlamentti
 Frans TIMMERMANS - Alankomaat (parlamentti)
 Michel BARNIER - Komissio
(Siniset kortit: Haenel, Duff, Bonde)
 Dick ROCHE - Irlanti (hallitus)
 Pierre LEQUILLER - Ranska (parlamentti)
 Göran LENNMARKER - Ruotsi (parlamentti)
 Andrew DUFF - Euroopan parlamentti
 Alberto COSTA - Portugali (parlamentti)
 Linda McAVAN - Euroopan parlamentti

Jan FIGEL - Slovakia (parlamentti)
Gijs DE VRIES - Alankomaat (hallitus)
Jürgen MEYER - Saksa (parlamentti)
Jan ZAHRADIL - Tšekki (parlamentti)
Jozef OLEKSY - Puola (parlamentti)
Poul SCHLÜTER - Tanska (hallitus)
Alain LAMASSOURE - Euroopan parlamentti
Hans Martin BURY - Saksa (hallitus)
Timothy KIRKHOPE - Euroopan parlamentti
Ernâni LOPES - Portugali (hallitus)
Riitta KORHONEN - Suomi (eduskunta)
Wolfgang GERHARDS - Saksa (parlamentti)
Josep BORRELL - Espanja (parlamentti)
Adrian SEVERIN - Romania (parlamentti)
Soren LEKBERG - Ruotsi (parlamentti)
Guntars KRASTS - Latvia (parlamentti)
Pervenche BERES - Euroopan parlamentti
Neil MacCORMICK - Euroopan parlamentti
Eduarda AZEVEDO - Portugali (parlamentti)
Mihael BREJC - Slovenia (parlamentti)
Caspar EINEM - Itävalta (parlamentti)
(Sininen kortti: Stuart)
Kimmo KILJUNEN - Suomi (eduskunta)
Pat CAREY - Irlanti (parlamentti)
Reinhard BÖSCH - Itävalta (parlamentti)
Danny PIETERS - Belgia (parlamentti)

Keskustelu

- **ehdotuksesta pöytäkirjaksi kansallisten parlamenttien asemasta
(asiak. CONV 579/03, 611/03)**

Proinsias DE ROSSA - Irlanti (parlamentti)
Vytenis ANDRIUKAITIS - Liettua (parlamentti)
Alexandre ATHANASIU - Romania (parlamentti)
Alberto COSTA - Portugali (parlamentti)
Hubert HAENEL - Ranska (parlamentti)
Pervenche BERES - Euroopan parlamentti
Costantin ENE - Romania (hallitus)
Elmar BROK - Euroopan parlamentti
(Siniset kortit: Lennmarker, Andreani)
Jos CHABERT - Alueiden komitea
Claude DU GRANDRUT - Alueiden komitea
Iñigo MENDEZ DE VIGO - Euroopan parlamentti
George PAPANDREOU - Kreikka (hallitus)